

בין שגרמו החטאים, הוא ירד לתוך קדרות שלטמה, והרג את אותו האירה שלא רצה למת לו את טרפו בבראשוּה. כביכול הגיע אותו. הוא הכה את הארי וראי. לתוכם הבור - לעיני הצד הآخر הרע. בין שראתה כך אותו הצד الآخر, התגברת ושלחה לבב אחד לאכל את קרבנות. ומה שמו של אותו הארייה? אוריא"ל, שפניו פני ארייה. ומה שם אותו לב? בלודן שמו, שאינו בכלל של אדים, אלא לב ופni לב.

ביום השילג - ביום שגרמו החטאים ובדין נדון למעלה עם בית הדין העליון. ועל זה כתיב לא תירא לבייה משלג. זה הדין העליון. למה? משום שפל ביתה לבש שנימ, יוכל לסלב אש חזקה. עד כאן סוד הכתוב. מה בתוב אחורי? (שמואל-ב) והוא הכה את איש מצרי איש מראה. כאן סוד הכתוב בא להודיע, שבכל פעם שישRAL חטא, היא הסתלק ומנע מהם כל הטבות וכל האורות שהיו מאירים להם. הוא הכה את איש מצרי - זה האור של האור וההוא שהיה מair לישראל. וממי הוא? משה, שכתב (שםה) ומתארנה איש מצרי נולד, ושם החגיג, ושם החעללה לאור עליון.

איש מראה - כמו שנאמר במודבר י"ט ומרה ולא בחידות. איש - כמו שנאמר (דברים ל) איש האלים. כביכול בעלה של אותו מראה בבודה ה', שזכה להוניג את ברדגה זו בבל רצונו בארץ מה שלא זכה איש אחר.

וביד המצרי חנית - זה מטה

בין דגרמו חוביין אליו נחית לגו דרגין דלמתה וקטייל לההוא אריה, דלא בעא למיהב ליה טרפה בדקdemiyat, בביבול קטייל ליה. הוא הכה את הארי וראי. לתוכם הבור לעיניה דסטרה אחרא אתפקפת דחמתה כי ההוא סטרא אחרא אתפקפת ושורתה לחדר בלבא למיכל קרבני. ומה שמייה דההוא אריה"ה אוריא"ל דאנפוי אנטפי אריה. ומה שמייה דההוא בלבא בלודן שמייה. דלאו איהו בכלל אדם, אלא בלבא ואנטפי בלבא.

ביום השילג ביום דגרמו חוביין ודינא את דין לעילא מעם בי דינא עלאה. ועל דא כתיב לא תירא לבייה משלג דא דינא עלאה. אםאי בגין דכל ביתה לבוש שנים ויכיל למיסבל אש תקיפא. עד כאן רזא דקרא. מה כתיב בתיריה (שמואל ב) והוא הכה את איש מצרי איש מראה. הכא רזא דקרא אתה לאוזעא, די בכל זמנה דישראל חבו איהו אסתלק ומנע מניזהו כל טבין וכל נהוריין דהוא נהוריין לוין. הוא הכה את איש מצרי דא נהורי נהוריין נהורי דהוה נהיר לוין לישראל. וממן דההוא נהורי נהורי דהוה נהיר לוין לישראל. והוא איש מצרי משה. דכתיב, ותאמנה איש מצרי האילנו וגוו. וממן אתיילד וממן אתרבי וממן אסתליך נהורי עלה.

איש מראה כמה דעת אמר (במדבר יט) ומראה ולא בחידות. איש כמה דעת אמר, (דברים ל) איש האלים. כביכול בעלה דההוא מראה כבוד יי'. רזקה לאנוגא דרגא דא בכל רעומיה בארכעא מה דלא זכי בר נש אחרא.

וביד המצרי חנית. דא מטה האלים דהוא אהמפר בידיה כמה דעת אמר, (שמות י)